

SZENT-TAMÁS

A RABLÓ RÁCZOK FŐFÉSZKE NINCS TÖBBÉ!

Péterváradról és Ujvidékről visszatért hadseregünk egyesülve az Ó- és Kis-Kéren szállásolt dandárokkal mult mártius hó 31-én Vébászón át Kula felé vonult.

A verbászi zsilipnél megjelent mintegy 500 szerb — seregünknek még a hidon át nem kelt részét két ágyúval megtámadta, — de lovas ágyú-ütegünk hatalmas tüzelésével visszariasztatván, — a rabló csorda futásnak eredt, huszárjaink által üzőbe vétetett, — sok közülök lekonzoltatott, — s egy ágyújuk elfoglaltatott.

Kulát az ellenségtől tisztán találtuk. — A megyebeli helységek egymás után küldék hozzánk választottaikat, a hadsereg megérkezten örömeiket kijelentők.

Folyó hó 2-án hadseregünk Verbászra és Kiskérre visszatért. — Verbászón a Forge őrnagy 3 zászlóaljból álló dandárja velünk egyesült. —

3-án reggel korán hadi csapatjaink, Verbász és Kiskér felől Szent-Tamás alá húzódtak. —

8 órakor az ágyúzás megkezdett, s erősen folyt fél-10-ig. — Ekkor a temerini hidfőnél álló erős sánczok ellen roham intéztetett. — Az itteni dandár balszárnyán lévő 7-ik zászlóalj két százada Bach százados vezénylete alatt egészen a sánczokig nyomult, mire a sánczbeliek megrémülve beljebb vonulni kezdtek. — Ugyanekkor a jobb szárnyon csatárlánczban a szegedi önkénytesek Földváry őrnagy által vezényeltetve a sánczokra felhágtek, s Földváry őrnagy a kezében lévő nemzeti zászlót kitűzte a sáncz tetején; csapatbeliei elszántan nyomultak utána; ugyan a bal szárnyon a Thurszki zászlóaljbbeliek a csatorna szélén nyomultak be a sánczok közé. —

Igy mind a három részről egyszerre elfoglalt sánczokban a megrémült ellenséges csoport a mieink által öldöstetve a csatorna keskeny hidján a város felé eszeveszetten szaladt, — mikor a töltésről és hidról közülök több száz a csatornába hullva befutott. — A sánczok e részén 2 ágyút hagytak a mieinknek.

Még ezek a kiskéri oldalon történtek, addig a csatorna bal partján a verbászi oldalon folyt a csata, s az ellenség erős kartács-tűzzel iparkodott visszatartoztatni a Gál ezredes vezénylete alatt csatározva előhaladó Vasa zászlóaljbbelieket, s a rohanó 5-ik zászlóalj néhány századját. — A szinlett hátrálási parancs következtében visszaindult 5-ik zászlóaljbbeliek után kitört szerbeket és ráczokat az 5-ik és 8-ik honvéd zászlóaljak üzőbe vevén, a Vasákkal együtt létrák segítségével a sánczokba berohantak, s heves csatázás után az ellenséget ez oldalon is vissza nyomták, melly 10 óra tájban Beese felé futásnak eredt, 4 ágyút hagyva a sánczokban. —

Az öldöklés rémitő volt; — a csatornába újra sok száz bele fult; — a Krivaja vizen át szaladók nagy része oda veszett; a vizek lovakkal, kocsikkal, poggyászokkal, holt tetemekkel telve vannak. Részünkről mindössze 28 vitézünk mult ki dicső halállal e nagyszerű diadalnál, ezek közt Pap János, Vasa ezredbeli főhadnagy és Reményfi 5-ik zászlóaljbeli hadnagy; — sebesülteink száma mintegy 120.

Két ezernél jóval több veszett el a rablók közül.

Szent-Tamás lángba borított és hamuvá tétetett, sánczai behuzattak. —

És így csak emléke maradt fen ez istentelen bünfészeknek; — hogy az utódok a helyen hol Szent-Tamás állt, egymásnak majd elmondhassák: „Itt volt Szent-Tamás, a magyarok élte és szabadsága ellen fellázadt ráczok főtanácsja, hol annyi magyar vér folyt, de mellyet az igazságos isten büntetése valahára 1849-diki april 3-ikán elért.“

Batthyány Kázmér,

vezér-főispán és teljhatalmu országos biztos.

